

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 255/2013-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. júna 2013 prerokoval vyhlásenie obchodnej spoločnosti P., a. s., Lotyšská 6, Bratislava, o odmietnutí sudcu Ústavného súdu Slovenskej republiky Sergeja Kohuta pre jeho predpojatosť v rozhodovaní vo veci vedenej pod sp. zn. Rvp 10746/2013 a takto

r o z h o d o l :

Sudca Ústavného súdu Slovenskej republiky Sergej Kohut **n i e j e v y l ú č e n ý** z výkonu sudcovskej funkcie v konaní vedenom Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 10746/2013.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo vo veci vedenej pod sp. zn. Rvp 10746/2013 na základe sťažnosti obchodnej spoločnosti P., a. s., B. (ďalej len „sťažovateľka“), doručené 24. apríla 2013 podanie označené ako „*Námietka predpojatosti sudcu Ústavného súdu Slovenskej republiky, JUDr. Sergeja Kohúta, člena senátu č. Rvp. 10746/13*“, ktoré je podľa obsahu potrebné považovať za vyhlásenie o odmietnutí sudcu pre jeho predpojatosť podľa § 28 ods. 1 zákona Národnej rady

Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Sťažnosť sťažovateľky bola v súlade s rozvrhom práce ústavného súdu na obdobie od 1. marca 2013 až do 28. februára 2014 (ďalej len „rozvrh práce“) pridelená na prerokovanie a rozhodnutie druhému senátu ústavného súdu.

Sťažovateľka vo svojom vyhlásení o predpojatosti sudcu ústavného súdu Sergeja Kohuta okrem iného uviedla, že *„JUDr. Sergej Kohút, sa v našej kauze P., a. s... zúčastnil ako člen Dovolacieho senátu Najvyššieho súdu SR, č. k. M-sž dov. 1/98, ktorému predsedala JUDr. E. B. /Jeho postoj z tejto kauzy je nám známy/.*

Ďalším, veľmi významným dôvodom pre jeho vylúčenie rozhodovania v tomto spore je tá skutočnosť, že jeho syn P. K., je súdnym exekútorom na Exekútorskom úrade v B., s ktorým naša spoločnosť... konkrétne jej predseda predstavenstva T. L., mal osobný konflikt po tom, čo v roku 1998 tento pýtal od T. L. úplatok vo výške šiestich níl s tým, že pred nuly si má L. vymyslieť nejakú číslovku.

O cca 10 rokov na to, JUDr. P. K. - súdny exekútor a syn JUDr. Sergeja Kohúta, po dohode s ďalšou skorumpovanou potvorou SKP JUDr. G. M., uplatnil v konkurznej podstate pod číslom 30 neexistujúcu pohľadávku vo výške 16 814,70.-Sk, dokonca s úrokom, vo výške 10 363,70.- Sk len preto, aby vyhovel skorumpovanej konkurznej mafii KS v B. č. k.: 36-24K 323/00-KL a vytvoril pre nás nežiadúcu podmienku ukončenia konkurzu, pre neexistujúceho veriteľa.

JUDr. P. K. je korupčník a darebák toho najvyššieho rangu, aký sa v Slovenskej republike narodil. Dôkazom jeho zvrhlosti a neopodstatnenej pomsty z dôvodu konfliktu, ktorý mal s predsedom predstavenstva T. L. ešte v roku 1998 za požadovaný úplatok, ktorý od spoločnosti P., a. s., a L. nedostal je tá skutočnosť, že spoločnosť v záujme intrigovaného konkurzu a jeho ukončenia vlastníkami, bola nútená vyplatiť všetkým vyfabrikovaným veriteľom konkurznou mafiou KS B. všetky pohľadávky, ktoré do podstaty skorumpovaná SKP JUDr. G. M., JUDr. P. K. - súdny exekútor z B. a ďalšie svine, museli vyrovnať. Spolu, týchto intrigovaných pohľadávok bolo 1.007.600.- Sk, pri tom podstatná časť boli

pohľadávky z obchodného styku /platba ex Works/. Veritelia mali tovar vyrobený v T. v S., len anarchisti z obce S. spolu s políciou a súdmi SR, nedovolili odberateľom si tovar prevziať...

Na základe hore uvedeného trváme na tom, aby predsedníčka Ústavného súdu SR vylúčila sudcu JUDr. Sergeja Kohúta z rozhodovania vo veci č. k.: Rvp.10746/2013. Bolo by ideálne vylúčiť z konania celý senát, z dôvodu úzkeho vzťahu k sebe, ako kolegom. Toto rozhodnutie nechávame na samotnú predsedníčku ústavného súdu.“

K vyhláseniu o predpojatosti sťažovateľka pripojila kópiu návrhu na zrušenie konkurzu sťažovateľky podaného 19. decembra 2011 jej správkyňou konkurznej podstaty JUDr. D. Ď., ďalej kópiu výpisu z listu vlastníctva č... vedeného pre katastrálne územie S., okres T., z 18. decembra 2012 a kópiu písomného upozornenia sťažovateľky z 15. apríla 2013 adresovaného súdnemu exekútorovi P. K.

Dotknutý sudca ústavného súdu Sergej Kohut sa k svojmu odmietnutiu sťažovateľkou vyjadril listom z 30. apríla 2013, v ktorom uviedol, že síce nespochybňuje tvrdenie sťažovateľky, že vo veci vedenej Najvyšším súdom Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) pod sp. zn. M-Sž dov. 1/98 ako sudca rozhodoval, avšak pre „*odstup času sa nepamätám, či som vo veci konal ako sudca, ... preto považujem za vhodné, aby som bol vylúčený z konania v tejto veci ako sudca, pretože je to tak v súlade so zákonom. K ostatným okolnostiam sa nevyjadrujem, pretože nie sú mi vôbec známe a nevzťahujú sa na predmet konania.*“

II.

Podľa § 27 ods. 1 zákona o ústavnom súde je sudca vylúčený z výkonu sudcovskej funkcie v konaní vo veci, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o jeho nepredpojatosti.

Podľa § 28 ods. 1 zákona o ústavnom súde účastník konania môže vyhlásiť, že niektorého zo sudcov odmieta pre jeho predpojatosť. Ak dôvody, ktoré vedú k

vyhláseníu o odmietnutí sudcu pre jeho predpojatosť, vznikli do začiatku ústneho pojednávania, môže ju účastník konania vyhlásiť najneskôr na začiatku ústneho pojednávania. Ak dôvody, ktoré vedú k vyhláseníu o odmietnutí sudcu pre jeho predpojatosť, vznikli v priebehu prvého ústneho pojednávania, môže ju účastník konania vyhlásiť bez zbytočného odkladu. Na neskoršie vyhlásenie o odmietnutí sudcu pre predpojatosť sa neprihliada a ústavný súd už o ňom nerozhoduje.

Podľa § 28 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak ide o rozhodovanie v senáte ústavného súdu, o vylúčení sudcu pre predpojatosť rozhodne iný senát; odmietnutý člen senátu nehlasuje. Pri rovnosti hlasov rozhoduje hlas predsedajúceho.

Podľa čl. IV bodu 1 rozvrhu práce o vylúčení sudcu pri rozhodovaní v senáte podľa § 28 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhoduje tretí senát, ak ide o sudcov druhého senátu.

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že existenciu nestrannosti sudcu treba posudzovať podľa subjektívneho hľadiska, to znamená na základe osobného presvedčenia a správania konkrétneho sudcu v danej veci, a tiež podľa objektívneho hľadiska, teda zisťovaním, či sudca poskytoval dostatočné záruky, aby bola z tohto hľadiska vylúčená akákoľvek oprávnená pochybnosť (III. ÚS 16/00).

Objektívna nestrannosť sa nikdy neposudzuje podľa subjektívneho hľadiska sudcu, ale podľa vonkajších objektívnych skutočností. V danom prípade teda platí tzv. teória zdania, podľa ktorej nestačí, že sudca je subjektívne nestranný, ale musí sa ako taký aj objektívne javiť v očiach strán. Objektívna nestrannosť sudcu je založená na vonkajších prejavoch previazanosti sudcu s prerokúvaným prípadom či jeho vzťahom k účastníkom (resp. vedľajším účastníkom) konania (m. m. I. ÚS 352/2010). V prípade subjektívneho hľadiska sa nestrannosť sudcu predpokladá až do predloženia dôkazu opaku [Piersack v. Belgicko, rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) z 1. októbra 1982].

Obsahom práva na nestranný súd je, aby rozhodnutie v konkrétnej veci bolo výsledkom konania nestranného súdu, čo znamená, že súd musí každú vec prerokovať a rozhodnúť tak, aby voči účastníkovi postupoval nezaujato a neutrálne, žiadnemu z nich nenadŕžal a objektívne posúdil všetky skutočnosti závažné pre rozhodnutia vo veci. Nestranný súd poskytuje všetkým účastníkom konania rovnaké príležitosti na uplatnenie všetkých práv, ktoré im zaručuje právny poriadok, pokiaľ súd má právomoc o takomto práve rozhodnúť (napr. II. ÚS 71/97, III. ÚS 158/08).

Podľa podania sťažovateľky má teda predpojatosť označeného sudcu ústavného súdu vyplývať z toho, že bol členom senátu najvyššieho súdu, ktorý konal a rozhodoval v jej veci vedenej pod sp. zn. M-sž dov. 1/98, ako aj z toho, že syn dotknutého sudcu JUDr. P. K. v rámci exekučnej činnosti, ktorú vykonával ako súdny exekútor, mal mať „*osobný konflikt*“ s predsedom predstavenstva sťažovateľky.

Pokiaľ ide o dôvod predpojatosti spočívajúci v predchádzajúcom postupe najvyššieho súdu vo veci vedenej pod sp. zn. M-sž dov. 1/98, ústavný súd zistil, že predmetom podanej sťažnosti nie je ústavný prieskum konania alebo rozhodovania v označenej veci, ale ústavný prieskum uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 10 Ndz 1/2013 z 25. januára 2013, ktorým bolo rozhodované o zaujatosti členky senátu Krajského súdu v Žiline JUDr. E. Š. Z okolností prípadu teda vyplýva, že dôvodom na vylúčenie sudcu má byť jeho postup (rozhodovanie) v inej veci, ktorého bola sťažovateľka účastníčkou konania, pri posúdení tohto dôvodu je však potrebné vychádzať z právnej úpravy obsiahnutej v § 14 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku („Dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach“), podľa ktorej tento prezentovaný dôvod, o ktorý sťažovateľka opiera spochybnenie nezaujatosti označeného sudcu ústavného súdu, jednoznačne spadá do rámca negatívne vymedzených okolností, na ktoré konajúci súd pri rozhodovaní o vylúčení sudcu neprihliada, a iné konkrétne okolnosti, na ktoré by v tomto konaní ústavný súd mohol prihliadnuť, sťažovateľka neuviedla.

Podľa názoru ústavného súdu ani ostatné sťažovateľkou prezentované dôvody dostatočne neodôvodňujú vznik objektívnych pochybností o predpojatosti sudcu Sergeja Kohuta v predmetnej veci. Dôvodom na vylúčenie označeného sudcu totiž nemôže byť činnosť syna označeného sudcu, ktorú v inej sťažovateľkinej veci realizoval pri výkone verejnej moci ako súdny exekútor v súlade so zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, s ktorou sťažovateľka vyjadruje nesúhlas.

V danom prípade ústavný súd neprihliadal na písomne uvedené urážlivé výroky sťažovateľa na syna sudcu, o ktorého vylúčenie ide, keďže pri výkone súdnictva sa má za každých okolností zachovať vecný prístup, ktorého súčasťou je tiež schopnosť vyrovnávať sa vnútorne s prípadnými urážlivými námietkami účastníkov v priebehu konania, a to aj vtedy, keď „údajná kritika“ má ospravedlniť priame urážky. Okrem toho ústavný súd poukazuje aj na svoju judikatúru, podľa ktorej návrh, ktorý obsahuje neslušný a urážlivý obsah, môže byť odmietnutý pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, ak záujmy ochrany ústavnosti nevyžadujú iný postup (napr. II. ÚS 86/2011). Vo vzťahu k takémuto správaniu účastníka súčasne ústavný súd pripomína aj judikatúru ESLP, ktorý už vyslovil, že „V zásade smie byť sťažnosť odmietnutá ako neprijateľná podľa čl. 36 ods. 3 dohovoru, pokiaľ bola vedome založená na nepravdivých faktoch, a rovnako používa útočný, resp. hrubo urážlivý jazyk.“ (Řehák v. Česká republika, No. 67208/1, rozhodnutie z 18. mája 2004). Snahu o vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodovania konkrétnej veci bez toho, aby bola podložená objektívne dokázateľnými relevantnými skutočnosťami, možno hodnotiť ako snahu porušiť základné právo na zákonného sudcu zaručené čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, pretože sleduje cieľ odňať protistrane jej zákonného sudcu.

Pochybnosti o predpojatosti sudcu založené na opísaných skutočnostiach z objektívneho hľadiska preto nedosahujú takú intenzitu, aby boli bez ďalšieho spôsobilé odôvodniť vylúčenie označeného sudcu z ďalšieho konania pre jeho pomer k veci, sťažovateľke alebo k jej zástupcovi.

Ústavný súd pri posudzovaní subjektívneho hľadiska vychádzal z vyjadrenia namietaného sudcu, ktorý okrem pripustenia možnosti, že mohol byť členom senátu najvyššieho sudu vo veci vedenej pod sp. zn. M-sž dov. 1/98, nevyslovil, že sa subjektívne cíti byť zaujatým pri prerokovaní a rozhodovaní sťažovateľkinej veci pre jeho pomer k veci, sťažovateľke alebo k jej zástupcovi, a ani jeho doterajšie správanie vznik takýchto pochybností o nezaujatosti neodôvodňuje.

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd konštatuje, že nezistil také skutočnosti, ktoré by viedli k vylúčeniu sudcu Sergeja Kohuta z výkonu sudcovskej funkcie vo veci vedenej pod sp. zn. Rvp 10746/2013, a preto výrokom svojho rozhodnutia vyslovil, že uvedený sudca ústavného súdu v danej veci nie je vylúčený z výkonu sudcovskej funkcie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. júna 2013